

[Korsgaard.]

en traktor blev misbrugt på den måde. Jeg kom en dag ind til en mand og så, at han havde fået sig en traktor, men opdagede, at der var 2 sæder på traktoren. Jeg spurgte ham så i min naivitet, hvorfor der var 2 sæder. Jo, sagde han, det skal jeg såmænd sige dig, nu har vi jo ingen heste, og så tager jeg min kone med en gang imellem. Jeg er selvfølgelig klar over — det sagde jeg også til ham —, at det ligger udenfor den tilladelse, vi har til brug af traktor med billig benzin. Men når der her tales om, at der er traktorejere, der en gang imellem bruger traktoren ulovligt, så vil jeg sige, at jeg er ikke helt sikker på, at man ikke også en gang imellem kunne træffe en bilejer, som har en gul nummerplade på sin bil, men som er ude at køre med folk, som han ikke helt har lov at have med.

Jeg sagde til at begynde med, at jeg som landbruger er særdeles glad ved de lemper, der nu bliver gennemført, men jeg er selvfølgelig klar over, at der her i salen er medlemmer, som synes, at man er gået for vidt, at de fordele, landbruget har, er for store. Til disse ærede medlemmer vil jeg gerne sige, at man må ikke glemme, at landbruget i forvejen har en ikke ringe udgift til vejvedligeholdelsen, som det må betale gennem amtskatterne. Jeg finder derfor lovbestemmelserne rimelige. De stræber henimod, at man får lov til i fremtiden at udføre den gerning, som man før har udført med heste, med traktorer, drevet med billig benzin.

Jeg er i den glædelige situation, at jeg på mit partis vegne kan sige, at vi gerne vil være med til gennemførelse af lovforslaget, som det foreligger, og vil yde støtte til, at det kan ske så hurtigt som muligt.

Gudiksen: Når der tales om landbrugets mekanisering, er det jo faktisk traktoren, der tænkes på, idet den er det centrale i hele mekaniseringen. Det har tidligere særlig været de store brug, der har brugt traktorer. Først i de senere år er også de mellemstore brug begyndt at bruge dem, og nu i den sidste tid har vi set eksempler på, at også smålandbrug bruger traktorer, idet de slår sig sammen, to eller tre. Her vil jeg gerne sige, at jeg er glad for den nye bestemmelse, hvorefter der bliver frie forhold med hensyn til de små landbrugeres fællesbrug af traktorer. Der er ikke tvivl om, at det vil betyde meget, hvis de små brug i fremtiden benytter traktorer i højere grad. Vi må nemlig huske på, at i de små brug er hestekraften pr. ha

langt større end på de store gårde, og derfor føles det som en lettelse at kunne undvære heste. Når landbruget mekaniseres, kan heste undværes, og det, der skulle bruges til at fodre dem med, kan omsættes i eksportprodukter. I 1944 var der 4 396 traktorer, i 1951 25 516, og vi står midt i en udvikling, som efter min formening tyder på, at brugen af traktorer vil vokse stærkt. Det har da også givet sig udslag i, at antallet af heste i samme tidsrum er gået ned fra 638 000 til 462 000, altså med 176 000.

Der er selvfølgelig flere grunde til denne udvikling. For det første har der i de sidste åringer været mangel på arbejdskraft i landbruget. Der er større indkaldelser i dag, og der er længere tjenestetid for soldaterne, og det bevirker, at der i dag er mangel på arbejdskraft i landbruget, og at den arbejdskraft, der er, er dyr.

Der er det særegne ved traktoren, at den binder de unge til landbruget, bidrager til at holde flere ved landbruget, end der ellers ville være. Denne gavnlige virkning har indførelsen af traktorer i landbruget altså også. Det er en udvikling, som ganske sikkert kun er i sin vorden. Man har ønsket at gøre loven permanent. Den her foreslåede lov skal gælde for 2 år, og det kan vi fra vor side være tilfreds med. Vi skal nok få at se, at traktorer i løbet af de kommende 2 år vil blive taget i brug i langt højere grad, ikke alene af mælkekuskene — der skal nok komme til at stå traktorer ved mejerierne —, men også af selve vognmændene, som nok vil tage en del traktorer i brug ved siden af de almindelige vogne.

Der er en ting til, jeg vil nævne, og det er dieselmotoren. Den vinder jo mere og mere frem. Den ærede ordfører for socialdemokratiet sagde, at der var ca. 5 000 dieselmotorer. Ja, de, der kender lidt til motormarkedet, ved, at der i dag i højere grad spørges om motorer, og dersom disse i stor stil vinder frem på markedet, falder spørgsmålet om farvning af benzin i nogen måde væk. Derfor vil jeg henstille til den højtævede justitsminister ikke at gå for hurtigt frem med hensyn til den farvede benzin. Det er for det første en meget dyr foranstaltning, efter hvad der er sagt i det andet høje ting. For det andet er misbrugene efter min formening ikke nær så store, som de har været gjort til. Derfor synes jeg, det er udmærket, at loven kun skal gælde for 2 år. Det er en prøvetid, i hvilken justitsministeren kan lade undersøge, om det nu også er nødvendigt at anvende farvet benzin.